

Barbora Hylmarová, Jezdecká socha Jana Žižky na Vítkově: Prameny k vytváření pomníku ve fondu Bohumila Kafky, bakalářská práce na FF UK, Katedře pomocných věd historických a archivního studia, 2017, 159 s.

Posudek práce

O Kafkově pomníku Jana Žižky vzniklo již poměrně velké množství prací. Jestliže se autorka rozhodla přidat k nim další, musela si najít vlastní svébytný přístup. Myslím, že se jí to ve velké míře podařilo. Autorka se zaměřila především na průběh přípravných prací na tomto pomníku, na faktory, které je ovlivňovaly, i spory, které je provázely. K zpracování této tematiky se výborně připravila, jak dokazuje obsažný soupis pramenů i literatury.

Nejprve pojednala o nejasnostech, spojených se soutěžemi, které vypsal Spolek pro postavení pomníku Jana Žižky – její líčení určité bezradnosti, nekoncepčnosti, překračování dohodnutých zásad působí bohužel dost aktuálně. Dále probrala okolnosti, za nichž se práce na pomníku ujal Bohumil Kafka. Osobnost i dílo tohoto umělce charakterizovala velmi výstižně, osobně mne zaujaly především pasáže, vyprávějící o jeho účasti na soše koně pro Myslbekův pomník svatého Václava. Podrobně ukázala, jak Kafka tvořil, jaké si hledal vzory, jak vlastně stále konzultoval s příbranými odborníky vzhled koně i husitského vojevůdce. Patřičnou pozornost věnovala i sporu B. Kafky se senátorem Udržalem. Práci uzavřela osudy pomníku za války, po smrti B. Kafky, a jeho dokončení v roce 1950. K práci je připojen i podrobný přehled Žižkových pomníků, rozsáhlá obrazová příloha a objemná edice nejdůležitějších písemností, s nimiž pracovala.

Autorka rezignovala na umělecký rozbor díla a na zařazení tohoto pomníku do vývoje monumentální plastiky u nás, případně v (střední) Evropě. Místo toho se zaměřila na vylíčení „uměleckého provozu“, k němuž patřily soutěže, mediální rozepře a soudní spory.

V tom vidím přínos této práce, kterou doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm výborně.

Jiří Pokorný

V Praze 5. září 2017